

- शान्तिमन् n. = शान्तिगृह VARĀH. BRH. S. 44, 4.
 शान्तिसर्वस्व n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 279, b, 16.
 शान्तिमूक्त n. Bez. einer best. Hymne Verz. d. Oxf. H. 398, a, No. 144.
 शान्तिमूर्ति m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 377, b, 1. — Vgl. शान्तिमूर्ति.
 शान्तिमोम m. ein Mannsname KATHĀS. 21, 131. 23, 91. 34, 116. 103, 54. 110, 75.
 शान्तिस्तव s. बृहच्छान्तिस्तव.
 शान्तिहोम m. Sühnopfer M. 4, 150. MBH. 13, 481. 5014.
 शान्तिवृत्ति f. *Clerodendrum Siphonanthus* ROXB. ÇABDĀK. im ÇKDR. शान्तिवृत्ति v. l. ebend.
 1. शाप (von शप्) m. am Ende eines adj. comp. f. शप्. 1) Schiowr AK. 3, 4, 239. TRIK. 3, 3, 280. H. an. 2, 391. MED. p. 12. — 2) Fluch AK. 3, 3, 39. 3, 4, 2, 25. H. 272. H. an. MED. HALĀS. 1, 149. MBH. 3, 1869. (शराः) श्रा-दृह रत्नसो प्राणान् शापा इव तपस्विनाम् R. 3, 31, 17. RAGH. 1, 78. 11, 14. MEGH. 1. शापस्यान्ते 89. शापात् 109. ÇĀK. 111, 5. KATHĀS. 33, 226. एतयोः (obj.) ÇUK. in LA. (III) 32, 19. BRAHMA-P. ebend. 33, 9. BUĀG. P. 1, 19, 14. 3, 4, 29. 4, 2, 20. वरशापो 14, 27. Gegens. अनुग्रह 6, 17, 20. 29. भवपाश-शापा Verz. d. Oxf. H. 72, a, 29. शापा उक्ता मन्त्रात्मभिः । नाक्रामन्त तयोः MBH. 1, 7666. fg. दत्ता शापम् 3, 1867. R. 1, 60, 6. KATHĀS. 3, 87. 17, 146. 20, 133. MĀRK. P. 63, 18. BRAHMA-P. in LA. (III) 30, 16. PĀNĒAT. 43, 6. 186, 14. ददौ शापं नेतारं प्रति R. 4, 9, 84. शापं दास्यति ते (gen.) KATHĀS. 41, 19. MĀRK. P. 63, 20. 74, 28. fg. 112, 20. मयि विपुलमदाच्छापं सुडः-सक्तम् BUĀG. P. 4, 27, 22. न प्रयच्छामि शापं ते MĀRK. P. 74, 30. एवं शापं मयि न्यस्य R. 2, 64, 55. तस्मै शापमादिशत् KATHĀS. 17, 23. गिरित्राय वि-सृज्य शापम् BUĀG. P. 4, 2, 19. यो वः शापो मयैव निमित्तः 3, 16, 26. एवं शा-पमहं लब्ध्वा MĀRK. P. 74, 42. गुरुशापपरित्त R. 1, 60, 24. कृत्वा समापु-क्तान्पुत्रान् 62, 18. तीर्णाः शापो मयिष सः KATHĀS. 22, 144. शापान्मोहयसि मत्कृतात् MBH. 3, 2613. 2386. RAGH. 5, 56. निगृहीतः 59. तीणाः KATHĀS. 25, 263. विनिवृत्तः 59, 170. शापस्य शान्तिः RĀĒA-TAR. 1, 166. ० प्रकृति in Folge eines Fluchs zum Papagei geworden KATHĀS. 59, 56. — Vgl. वि०.
 2. शौप m. was fließendes Wasser mit sich führt: Trift, Gefäßes: शापं (= अभिशपम् SĀJ.) सिन्धूनामकृणोदशस्तीः RV. 7, 18, 5. प्रतीपं शापं नद्यो वहन्ति 10, 28, 4. वृष्टे शापं नदीरिवेक स्फातिं समावहन् AV. 3, 24, 3. — Vgl. शापेट.
 शापटिक m. Pīṣa ÇABDĀRTHAN. bei WILSON; शापटिक in der 2ten Aufl.
 शापनाशन m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 52, a, 25.
 शौपायन m. patron. von शप (wenn ein Ātreja gemeint ist) gaṇa श्रयादि zu P. 4, 1, 110.
 शापास्त्र m. ein Rshi (dessen Wurfgeschoss der Fluch ist) TRIK. 2, 7, 15.
 शापेट m. angeschwemmtes Schilf und dgl.: नाव्याया दन्तिपावर्ते शापेटं निखनेत् KAUC. 18. — Vgl. 2. शाप.
 शापेय m. N. pr. eines Lehrers gaṇa शौनकादि zu P. 4, 3, 106. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 264.
 शापेरियन् m. pl. die Anhänger des Çāpeja gaṇa शौनकादि zu P. 4, 3, 106. sg. N. pr. eines Schülers des Jāgñavalkya Viṣu-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, a, 33.
 शापरिक m. ein Fänger von Çaphara P. 4, 4, 35, Schol.

VII. Thell.

- शाफानि m. patron. von शाफान् PRAVARĪDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 13.
 शाफेय m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3, 262. 264. — Vgl. शापेय und शाप्येय.
 शौवर (von शवर) 1) adj. boshaft u. s. w. (= घातुक) H. an. 3, 609. — 2) m. a) patron. von शवर gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. N. pr. eines Joga-Lehrers HALL 16. शार्द nach andern Autorr. — b) *Symplocos racemosa* ROXB. AK. 2, 4, 2, 13. H. 1139. H. an. MED. r. 226. fg. RATNAM. 132. — c) = पाप und घपराध H. an. MED. — d) Titel einer Schrift des Prā-ṇakṛshya Verz. d. Oxf. H. 374, a, No. 293. = शिवकृततत्त्वविशेष und शवरस्वामिकृतभाष्यविशेष (vgl. शावरभाष्य) ÇKDR. — 3) f. ई a) *Carpopogon pruriens* ROXB. H. an. MED. — b) die Sprache der Çabara SĪH. D. 173, 9. MĀK. Einl. V. MUIR, ST. 2, 37. Verz. d. Oxf. H. 181, a, 29. — 4) n. a) Kupfer H. 1040. — b) Finsterniss H. an. — 3) eine Art Sandel RĀĒAN. im ÇKDR. u. शैलगन्ध. — Häufig शावर geschrieben.
 शावरवन्धुक adj. von शवरवन्धु P. 4, 2, 119, Schol.
 शावरभाष्य n. Titel eines Commentars des Çabarasvāmin Verz. d. Oxf. H. 163, a, 9. COLEBR. Misc. Ess. 1, 297. HALL 169. ० वार्तिक 170. — Vgl. शवरभाष्य.
 शावरभेदाख्य n. Kupfer ÇKDR. und WILSON nach H. 1040; vgl. jedoch die Scholien.
 शावरायणं m. patron. von शावर gaṇa हरितादि zu P. 4, 1, 100.
 शावरि m. N. pr. eines Mannes TĀKAN. 88. 103. शावरि gedr.
 शावरोत्सव m. Bez. eines best. Festes bei den Mlekkha KĪLIKĀ-P., UTTARATANTHA 60 im ÇKDR.
 शावल्लेय (von शवल्ल) adj. (चतुर्धर्षेषु) gaṇa कृशाम्यादि zu P. 4, 2, 80.
 शावल्ल्य (wie eben) 1) n. Gemisch, Durcheinander: भूतः BUĀG. P. 10, 20, 34. — 2) f. शौ scheint eine Spassmacherin, Sängerin oder dgl. zu bezeichnen VS. 30, 20. शावल्ल्यौ TS. 3, 4, 4, 15.
 शावस्त m. N. pr. eines Sohnes des Juvānāçya, der die Stadt शावस्ती gründete, BUĀG. P. 9, 6, 21. शावः BURNOUR. — Vgl. श्रावस्त.
 शावस्ति m. patron. von शावस्त BUĀG. P. 9, 6, 21. शावः BURNOUR.
 शावल्ल्यौ s. u. शावल्ल्य 2).
 शाब्द (von शब्द) 1) adj. (f. ई) auf Tönen —, auf Worten beruhend, in Worte gefasst, durch Worte vermittelt, auf mündliche Mittheilung sich stützend ÇAT. BR. 14, 3, 5, 10. KAN. 9, 2, 3. Z. d. d. m. G. 7, 306. SARVADARÇANAS. 114, 2. Schol. zu ĠAIM. 1, 1, 4. KUSUM. 21, 11. शाब्दी व्याकाङ्क्षा शब्देनैव प्रपूर्यते 33, 11 (= SĪH. D. 15, 3). ० बोध BĀISHĀP. 80. Schol. zu KAN. 1, 102. Gegens. शार्थ SĪH. D. 280, 6. 733. Verz. d. Oxf. H. 219, b, No. 524. H. 289, Schol. ब्रह्मन् das in Worte gefasste Brahman d. i. der Veda (vgl. शब्दब्रह्मन्) BUĀG. P. 2, 2, 2. 4, 10. 3, 21, 8. 11, 3, 21. ० ब्रह्मन् Verz. d. Oxf. H. 178, a, No. 404 wohl fehlerhaft für शब्दः. — 2) m. Wortgelehrter, Grammatiker RV. PRĀT. 12, 5. pl. Bez. einer Secte HALL in der Einl. zu VĪSĀVAD. 33.
 शाब्दत्व n. nom. abstr. von शाब्द 1) SĪH. D. 673.
 शाब्दिक (von शब्द) adj. 1) einen Laut von sich gebend P. 4, 4, 34. — 2) mit den Wörtern vertraut, Grammatiker, Lexicograph UĠĀVAL. zu UĠĀDIS. 4, 97. H. 111, Schol. HĀN. 94. 278. Verz. d. Oxf. H. 135, a, No. 254. 175, b, 7. 182, b, No. 415. fg. 188, a, 13. श्रः ० b, 28. No. 429. शाब्दिका-